

477. Uram, bűneink soksága

Vad Péter Zsigmond

1. U - ram, bű - ne - ink sok - szá - ga, Un - dok - szá - ga Ér - dem - li ha - ra - go - dat,

3
Mél - tók va - gyunk, hogy el - le - nünk, Szent Is - te - nünk, Fel - e - meld os - to - ro - dat.

2. De tudjuk, hogy ki megvallja És megbánja Bűneit, s hozzád megtér,
Azt nem küldöd el előled, Sőt, tetőled Bűnbocsánatot az nyer.

3. Azért hát mi is járulunk És borulunk Elődbe fájdalmasan,
Bűnös lelkünknek kegyelmet, Engedelmet Kérvén alázatosan.

4. Szánj meg, Uram, ily ügyünkben, Megtértünkben Függeszd fel ostorodat.
Ó, hajtson hozzánk békére Fiad vére, Felejtsd el haragodat.

5. Szólj hozzánk, Uram, csendesen És édesen; Félelmünk mindjárt széled,
És lelkünk is e szózattól, Mint harmattól A hervadt virág, éled.

6. Uram, végy minket kedvedbe, Szerelmedbe, Vigasztald meg szívünket.
Tőlünk soha ne maradj el, Se ne hagyj el, Hanem fogjad kezünket.